

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר טור בשנת ה'ש"ק
י"ג ניסן ה'ת"ק (ש"ק)
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

המשך סימן מו – דיני ברכת השחר

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

כו
תשרי

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית ז'י"ו
י"ח אייר ה'ת"ק (ש"ק)
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
נחריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידו הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

- ה. ברכות התורה אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה והערב נא וכו' ואשר בחר בנו:
- ו. אומר והערב עם וי"ו. הגה: ויש אומרים בלא וי"ו וכן נהגו (רמב"ם פרק ו' מהלכות תפלה ורש"י ג' נגס המאור ואזכרה).
- ז. אבל יותר טוב לומר בוי"ו:
- ח. ברכת אהבת עולם פוטרת ברכת התורה אם למד מיד בלי הפסק:
- ט. ויש להסתפק אי סגי בקורא קריאת שמע סמוך לה מיד בלי הפסק ולכן יש לזהר לברך ברכת התורה קודם אהבת עולם:
- י. יש אומרים שאם הפסיק בין ברכת התורה ללמודו אין בכך כלום והנכון שלא להפסיק ביניהם וכן נהגו לומר פרשת ברכת כהנים סמוך לברכת התורה:
- יא. אם הפסיק מללמוד ונתעסק בעסקיו כיון שדעתו לחזור ללמוד לא הוי הפסק והוא הדין לשינה ומרחץ ובית הכסא דלא הוי הפסק:
- יב. שינת קבע ביום על מטתו הוי הפסק ויש אומרים דלא הוי הפסק וכן נהגו:
- יג. אף אם למד בלילה הלילה הולך אחר היום שעבר ואינו צריך לחזור ולברך כל זמן שלא ישן:
- יד. המשכים קודם אור היום ללמוד מברך ברכת התורה ואינו צריך לחזור ולברך כשילך לבית הכנסת המשכים קודם אור היום מברך כל סדר הברכות חוץ מברכת הנותן לשכוי בינה ופרשת התמיד (עיין לעיל סימן א' סעיף ו') שימתין מלאומרה עד שיאור היום. הגה: ולכתחילה יטול ידיו קודם שיברך ללמוד ואם לא היה לו מים יכול ללמוד ולברך בלא נטילה כמו בשאר ברכות שמברך קודם נטילה כדלעיל סימן מ"ו (אגור):
- יד. נשים מברכות ברכת התורה:

- ח. כל הברכות האלו אם לא נתחייב באחת מהן כגון שלא שמע קול תרנגול או שלא הלך או לא לבש או לא חגר אומר אותה ברכה בלא הזכרת השם. הגה: ויש אומרים דאפילו לא נתחייב בהן מברך אותן דאין הברכה דוקא על עצמו אלא מברכין שהקב"ה ברא צרכי העולם וכן המנהג ואין לשנות (טור ומוספות והלא"ש פרק ה' וס"ג פרק קמא דפסחים וכל צו):
- ט. לא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה אף על פי שהוא אומרם דרך תחנונים ויש אומרים שאין לחוש כיון שאינו אומרם אלא דרך תחנונים ונכון לחוש לסברא ראשונה. הגה: אבל המנהג כסברא אחרונה שהרי בימי הסליחות מתפללים הסליחות ואחר כך מברכין על התורה עם סדר שאר הברכות וכן בכל יום כשנכנסין לבית הכנסת אומרים כמה פסוקים ותחנונים ואחר כך מברכין על התורה ונהגו לסדר ברכת התורה מיד אחר ברכת אשר יצר ואין לשנות (כן משמע במוספות ומדלי פרק קמא דברכות). וטוב לומר בשחרית אחר שמע ישראל וגו' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כי לפעמים שוהין עם קריאת שמע לקרותה שלא בזמנה ויוצא בזה (טור):
- סימן מז – דיני ברכת התורה. ובו י"ד סעיפים
- א. ברכת התורה צריך לזהר בה מאד:
- ב. צריך לברך בין למקרא בין למשנה בין לגמרא. הגה: בין למדרש (טור):
- ג. הכותב בדברי תורה אף על פי שאינו קורא צריך לברך:
- ד. המהרהר בדברי תורה אינו צריך לברך. והוא הדין דיכול לפסוק דין בלא נתינת טעם לדבריו (ר"ן פרק קמא דשבת ופרק כל הנלמים כמז דהוי כהרור):

סיב'ר'נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובה' תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא' לפרסם לכל הידידים ופגפגיות בגפיות ובד'רשות ל'פנות את הרבנים לעילויי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבנים זוכה לג'נים צדיקים.